

A nemzetek eredete, szerepe és jövője – Abonyi Sándor

Az emberiség bölcsője

Az emberiség története az Édenben kezdődött. Az Éden egy csodálatos kert volt az Isten által teremtett földön, ahol Isten elhelyezte az első teremtett emberpárt Ádámot és Évát.

*„És ültetett az Úr Isten egy kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyezte el az embert, akit formált. És nevelt az Úr Isten a földből mindenféle fát, tekintetre kedvest és eledelre jót, az élet fáját is, a kertnek közepette, és a jó és gonosz tudásának fáját. Folyóvíz jött pedig ki Édenből a kert megöntözésére; és onnét elágazott és négy főágra szakadt. Az elsőnek neve **Pison**, ez az, amely megkerüli Havilah egész földét, ahol az arany terem. ... A második folyóvíz neve pedig **Gihon**; ez az, amely megkerüli az egész Khús földét. És a harmadik folyóvíz neve **Hiddekel**; ez az, amely Assiria hosszában folyik. A negyedik folyóvíz pedig az **Eufrátes**. És vette az Úr Isten az embert, és helyezte őt az Éden kertjébe, hogy művelje és őrizze azt.” (1Móz 2:8-15)*

Ez a mai Irak területe a Tigris és az Eufrátesz völgye, ami a Perzsa öböltől északra fekszik.

Ádám és Éva azonban nem sokáig élvezhették a csodálatos Éden békességét és gazdagságát, mert a Sátán megkísértette Évát, Éván keresztül pedig Ádámot és így mindketten bűnbe estek: ettek a jó és a gonosz tudásának fájáról, amit Isten megtiltott nekik. Fellázadtak Isten ellen, nem engedelmeskedtek neki, mert olyanok akartak lenni, mint Isten: minden jónak és rossznak tudói. A bűnnel együtt bejött az ember életébe a halál is. Ádám és Éva a bukásuk miatt elszakadtak Istentől és kiűzettek a Paradicsomból, az Édenből. Isten arra ítélte Ádámot, hogy fáradságos munkával keresse meg a kenyerét, Évát pedig arra, hogy fájdalommal szüljön utódokat. A bűn megjelent a gyerekeik Ábel és Káin életében is, mert Káin megölte a testvérét, Ábelt.

A helyzet ezt követően tovább romlott, mert az emberek egyre több gonoszságot követtek el, míg egyszer Isten megsokallta a dolgot.

Isten döntése a föld élővilágának elpusztítására:

*„És látta az Úr, hogy megsokasodott az ember gonoszága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz. Megbánta azért az Úr, hogy teremtette az embert a földön, és bánkódott az ő szívében. És monda az Úr: **Eltörlöm az embert, akit teremtettem, a földnek színéről**; az embert, a barmot, a csúszó-mászó állatokat, és az ég madarait; mert bánom, hogy azokat teremtettem. De Noé kegyelmet talált az Úr előtt.” (1Móz 6:5-8)*

A bűnös világ eltörlésére Isten az özönvizet választotta, amivel minden megromlott élőlényt – embert és állatot - el akart törölni. Csak Noé maradt meg, aki kegyelmet talált az Úr előtt, az igaz élete miatt. Ezért családjával együtt bemehettek a

megmenekülést jelentő bárkába és így túléltek az özönvizet. Minden más élőlény – gonosz emberek és tisztátalan állatok – pedig elpusztultak. Csak nyolc ember menekült meg, akik - az özönvíz elvonulása után – az Ararát hegyén kötöttek ki.

„Én pedig imé özönvizet hozok a földre, hogy elveszessen minden testet, amelyben élő lélek van az ég alatt; valami a földön van, elvész. De te veled szövetséget kötök, és bemész a bárkába, te és a te fiaid, feleséged és a te fiaidnak feleségei És úgy cselekedett Noé; amint parancsolta neki Isten És esett az eső a földre negyven nap és negyven éjjel..... És bezárultak a mélység forrásai s az ég csatornái és megszűnt az eső az égből. És elmentek a vizek a földről A bárka pedig a hetedik hónapban, a hónap tizenhetedik napján, megfeneklett az Ararát hegyén.” (1Móz 6:17-18, 22; 7.12; 8.2-4)

A föld benépesítése

A megmenekülést követően Noé hálát adott Istennek, aki megáldotta őt a fiaival együtt, hogy szaporodjanak és töltsék be az egész földet.

„Azután megáldotta Isten Noét és az ő fiait, és azt mondta nekik: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet. Noé fiai, kik a bárkából kijöttek: Sém, Khám és Jáfet. Khám pedig Kanaánnak atyja. Ezek hárman a Noé fiai s ezektől népesedett be az egész föld.” (1 Mózes 9:1; 18-19)

Látjuk tehát, hogy a korábbi időszak élővilágát, minden embert és állatot elpusztított Isten az igaz Noé családját kivéve, megtartva azonban minden állati fajból is néhány tiszta hímét és nőtényt. Noé tehát minden későbbi, ma is élő nemzedék ősapja.

A babiloni torony építése, a nyelv összezavarása

Az újrakezdés után nemsokára újabb probléma adódott. Noé fiai nem akartak szétszéledni a földön, hogy betöltsék azt, hanem együtt maradtak a termékeny Tigris és Eufrátesz völgyében és Noé unokája – Nimród - vezetésével városok építésébe kezdtek. Nimród, hogy nevet - és ezzel együtt dicsőséget - szerezzen magának, egy égisz erő torony építésébe kezdett Babelben.

„Nimród pedig hatalmas kezdett lenni a földönAz ő birodalmának kezdete volt Babel, Erekh, Akkád és Kálnéh a Sineár földén. E földről ment aztán Assiriába, és építé Ninivét, Rekhoboth városát, és Kaláht. És Reszent Ninivé között és Kaláh között: ez az a nagy város. (1 Mózes 10:8, 10-12)

„Mind az egész földnek pedig egy nyelve és egyféle beszéde volt. És lőn mikor kelet felől elindultak, Sineár földén egy síkságot találtak és ott letelepedtek. És mondának egymásnak: Jertek, vessünk téglát és égessük ki jól; és lőn nekik a téglakő gyanánt, a szurok pedig ragasztó gyanánt. És mondának: Jertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész földnek színén.” (1 Mózes 11:1-4)

Az Úr látta, hogy ismét rossz irányba haladnak a dolgok és sürgősen be kell avatkoznia, mert különben semmi sem fogja megakadályozni őket, hogy bármit véghezvigyenek.

*„Az Úr pedig leszállt, hogy lássa a várost és a tornyot, melyet építettek az emberek fiai. És monda az Úr: **Ímé e nép egy, s az egésznek egy a nyelve, és munkájának ez a kezdete; és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, amit elgondolnak magukban.** Nosza szálljunk alá, és zavarjuk ott össze nyelvüket, hogy meg ne értsék egymás beszédét. És elszélesztette őket onnan az Úr az egész földnek színére; és megszűntek építeni a várost. Ezért nevezik annak nevét Babelnek; mert ott zavarta össze az Úr az egész föld nyelvét, és onnan szélesztette el őket az Úr az egész földnek színére.” (1 Móz 11:1-9)*

Eddig egy nép voltak, egy volt a nyelvük és ez óriási lehetőség volt arra, hogy bármit véghezvigyenek. Ez még csak a kezdet volt, de máris gyorsan előrehaladtak a dolgok. Isten ítélete a dolgok további rossz irányba való haladásának megakadályozására az volt, hogy szűnjön meg az egy nyelv, ezért összezavarta a nyelvüket és attól fogva nem értették egymást. Innentől kezdve tehát különböző nyelveken kezdtek el beszélni, így nem tudtak egymással kommunikálni, és ez az együtt munkálkodás akadályává vált. Ha már úgysem értették egymást nem volt értelme együtt maradniuk, ezért Noé leszármazottjai szétszéledve a földön elkezdtek külön-külön hazát keresni maguknak. Így alakultak ki az egyes nemzetek (a maguk nyelvét beszélve, saját hazát találva maguknak), amelyeknek ősapjuk Noé valamelyik leszármazottja volt.

Noé leszármazottjai – a nemzetek kialakulása

Tudjuk, hogy Noénak három fia volt, akiknek leszármazottjait a Biblia pontosan feljegyezte. A következők tehát a mai nemzetek ősatyjai.

Jáfet fiai:

*„**Jáfetnek fiai:** Gómer, **Mádog**, Madai, **Jáván**, **Thubál**, **Mésekh** és Thirász. A Gómer fiai pedig: Askhenáz, Rifáth, és **Tógármah**. Jávánnak pedig fiai: Elisah, Thársis, Kitthim és Dodánim. Ezekből váltak ki a szigetlakó népek az ő országaikban, mindenik a maga nyelve, családja és nemzetsége szerint.” (1Móz 10:2-5)*

Kiemeltem azokat a neveket, amelyekkel a Biblia más helyeken külön foglalkozik, mert ezek az információk fontosak lesznek számunkra a későbbiek során. Ezekből meg fogjuk látni, hogy ezen ősapáktól származó népeknek milyen szerepük lesz a történelem során. Több ismerős személlyel is találkozunk, akiknek leszármazottai fontos szerepet fognak játszani az utolsó idők eseményeiben.

Khám fiai:

*„Khámnak pedig fiai: Khús, Micráim, Pút és **Kanaán**. Khúsnak pedig fiai: Széba, Hávilah, Szábthah, Rahmáh, Szabthékah. Rahmáhnak pedig fiai: **Séba** és Dédán. Khús nemzé **Nimródót is**; ... Micráim pedig nemzé: Lúdimot, Anámimot, Lehábimot és*

*Naftukhimot. Pathruszimot és Kaszluhimot, ahonnan a Filiszteusok származtak, és Kafthorimot. **Kanaán pedig nemzette** Czidont, az ő elsőszülöttét, és Khétet. **Jebuzeust, Emorreust, és Girgazeust. Khivveust, Harkeust, és Szineust. Arvadeust, Czemareust, Hamatheust. És azután elszéledtek a Kananeusok nemzetségei. Vala pedig a **Kananeusok határa, Czidonból Gérár felé menve Gázáig; Sodoma, Gomora, Ádmáh, és Czeboim felé menve Lésáig. Ezek a Khám fiai családjuk, nyelvük, földjük s nemzetségük szerint.*****” (1 Móz 10:6-20)

Látjuk, hogy Khám fia volt Nimród, akivel korábban már találkoztunk. Itt található Kanaán is, akinek leszármazottjai szintén ismerősek számunkra: azok a népek (pld. Jebuzeus, Emmoreus), akiket Isten pusztulásra ítelt Kanaán földjén, új hazát adva ott Izraelnek. A két említett várost Sodomát és Gomorát is elpusztította Isten a bűneik miatt.

Sém fiai:

*„Sém fiai: Élám, Assur, Arpaksád, Lúd és **Arám**. Arámnak fiai pedig: Úz, Húl, Gether és Más. Arpaksád pedig nemzette Séláht, Séláh pedig **Hébert**. Hébernek is lett két fia: Az egyiknek neve Péleg, mivelhogy az ő idejében osztatott el a föld; testvérének pedig neve Joktán. Joktán pedig nemzette Almodádot, Sélefet, Hacarmávethet és Jerákhót. Hadórámot, Úzált és Dikláth. Obált, Abimáélt és Sébát. Ofirt, Havilát és Jóbábot. Ezek mind a Joktán fiai. És **ezeknek lakása, Mésától fogva Sэфárba menve a napkeleti hegyekig. Ezek a Sém fiai családjuk, nyelvük, földjük és nemzetségük szerint.**”*
(1Móz 10:22-31)

Itt is látunk néhány ismerős nevet. Arám neve többször szerepel a Bibliában. Az arám széles körben elterjedt nyelv volt az ókorban, Jézus és kortársai is arámul beszéltek. Itt találkozunk a Héber névvel is, ami szintén egy nemzetet és nyelvet jelöl.

Ha összeszámoljuk az egyes nemzetségek ősapáit, akkor a következőt látjuk:

- Jáfetnek 14
- Khámnak 29
- Sémnek 26

leszármazottja volt.

Nóénak a Biblia szerint a 3 fián keresztül tehát összesen 69 leszármazottja volt, akik 69 nemzet ősatyjaként azonosíthatók be. Ha ehhez hozzáadjuk Istennek a *nemzetek közül kihívott új nemzetét* (Izraelt ill. a gyülekezetet), akkor összesen 70 nemzet azonosítható be a Biblia alapján.

Nem vagyok antropológus (emberi fajjal foglalkozó), sem nyelvész és nem vallom az evolúció (élővilág fejlődésének) elméletét sem, egyszerűen csak szeretnék a Biblia által rendelkezésünkre álló információk alapján néhány összefüggésre rávilágítani és néhány következtetést levonni.

Látjuk a fentiek alapján, hogy a nemzetek, nyelvek és a szétszéledés után az egyes nemzetek, népcsoportok által elfoglalt földterületek *összetartozó információk, amelyek fontos útmutatóul szolgálnak nekünk a bibliai nemzetek, nyelvek és földterületek mai beazonosíthatóságához.*

Érdekes a fenti nemzeteket, népcsoportokat (Sém, Jáfet és Khám leszármazottait) összehasonlítani a <https://hu.wikipedia.org/wiki/Nagyrasz> alapján és megkülönböztetni a fő embercsoportokat.

Az európai kategorizálás szerint 4 különböző embercsoport létezik a földön:

- europoid
- mongoloid
- negroid
- ausztraloid

Ha ezek közül kizárjuk az *ausztraloid* embercsoportot, ami valamilyen szinten az idők folyamán különböző népek keveredéséből jött létre, akkor csak 3 fő embercsoport (un. nagyrasz) marad, mint ahogyan Noénak is 3 fia volt.

Az európai kategorizálás szerinti 3 fő embercsoport a következő:

- *europoid*, azaz európai *fehér bőrű* emberek
- *mongoloid*, azaz a délkelet ázsiai *sárga bőrű* emberek
- *negroid*, azaz a négerék, a *fekete bőrű* emberek.

Az egyes népcsoportok területi elhelyezkedése a következő:

- *europoid*: Európa, Kis-Ázsia, Ázsia északi része, délen a *'napkeleti hegyekig,*'
- *mongoloid*: a délkelet-ázsiai terület a „napkeleti hegyeken túl”, azaz Mongólia, Kína, Vietnam, Korea, Japán és a „szigetlakó népek”, azaz az Indonéz szigetvilág,
- *negroid*: az un. fekete Afrika.

Természetesen lehetnek kisebb átfedések főleg az utóbbi ötszáz évben bekövetkezett nagy népvándorlások miatt. Amerika és Ausztrália benépesítése alapvetően európai emberekkel (angol, ír, francia, spanyol, portugál stb.) történt. A gyarmatosítások és az afrikai feketék rabszolgáknak való elhurcolása miatt további keveredések jöttek létre, de ezek ellenére alapvetően és markánsan ma is felfedezhetők a különbségek.

Mivel a nemzetek és annak nyelvei szorosan összetartozó fogalmak, ezért nézzük most meg a nyelv oldaláról ugyanezt a megoszlást.

A nemzetek nyelvek szerinti megkülönböztetése

Számos nyelvcsalád és nyelvjárás ismert a földön és elveszünk ezekben, ha elmélyedünk bennük. Nézzük azonban most meg a nyelvek szerinti megoszlást a földön a következő színes ábrán, ahol három fő nyelvcsalád területileg nagyon jól megkülönböztethető. Ehhez kattintsunk a következő linkre:

<https://upload.wikimedia.org/wikipedia/hu/4/40/Nyelvcsaladok-wikiszinek.png>

Itt a fentiekhez hasonlóan és azzal összhangban (hasonló területi eloszlásban) 3 fő nyelvcsalád fedezhető fel:

- a **zöld** szín különböző árnyalatai az *europoid* embercsoport *indoeurópai, altáji és urali* nyelvcsoportjaival azonosítható, amelyek Európában, Ázsiában és a bevándorlások miatt Amerikában fedezhetők fel. Ezek a nyelvek alapvetően a *fehér emberek* nyelvei.
- a **piros** szín egyértelműen a *mongoloid* embercsoport *sino-tibeti* nyelvcsoportjával azonosítható, amely Délkelet-Ázsiában található. Ezeket a nyelveket alapvetően a *sárga bőrű emberek* beszélik.
- a **sárga** szín különböző árnyalatai egyértelműen a *negroid* embercsoport *afroázsiai, nilus-szaharai, nilus-kongói* nyelvcsoportjaival azonosíthatók, amelyek Afrika *fekete (néger)* lakossága által beszélt nyelvek.

Természetesen minden nyelvcsoporton belül sok nemzet található „*minden nemzet a maga nyelve szerint.*”

Elérkeztünk tehát oda, hogy van 3 jól elkülöníthető és egymáshoz rendelhető embercsoport, nyelvcsoport és az általuk elfoglalt földrajzi területek.

Most már csak az a feladat, hogy az ige segítségével a ma is kimutatható 3 csoportot beazonosítsuk Noé 3 fiának leszármazottaival (Sém, Jáfet és Khám) és akkor hasznos információkat kapunk az egyes népcsoportok Biblia szerinti szerepéről és jövőjéről.

A népcsoportok Biblia szerinti beazonosítása és szerepük az utolsó időkben

Ennek eldöntéséhez hívjuk segítségül ismét az igét, ami további kiegészítő információkkal szolgál számunkra, amik segítenek nekünk a beazonosításban.

Noé jövendölése: áldást és átkot mond a fiaira

Van az igében egy történet, amikor Noé a *viselkedésük alapján* áldást ill. átkot mond ki a fiaira, ami alapvetően meghatározza a fiainak és azok leszármazottainak sorsát.

„Noé pedig földművelő kezdett lenni, és szőlőt ültetett. És ivott a borból, s megrészegeedett, és meztelenen volt a sátra közepén. Khám pedig, Kanaánnak atyja, meglátta az ő atyjának meztelenségét, és hírül adta a künn levő két testvérének. Akkor Sém és Jáfet ruhát ragadván, azt mindketten vállukra vetették, és háttal menve takarják be atyjuk meztelenségét; s arccal hátra meg sem látták atyjuk meztelenségét. Ahogy felserkent Noé mámorából, és megtudta, amit vele az ő kisebbik fia cselekedett: Monda: Átkozott Kanaán! Szolgák szolgája legyen atyjafiai közt. Azután monda: Áldott az Úr, Sémnek Istene, néki legyen szolgája Kanaán! Terjessze ki Isten Jáfetet, lakozzék Sémnek sátraiban; legyen néki szolgája a Kanaán!” (1Móz 9:20-27)

Nóé fiai közül

- *áldásban részesül Sém, akinek szolgája lesz Khám (Kanaán),*
- *átkozott lesz Khám (Kanaán), szolgák szolgája atyafiai között,*
- *nem részesül sem áldásban sem átokban Jáfet, de Isten a kiterjesztés (nagy létszámú nép) ígéretét adja neki, és őt is szolgálni fogja Kanaán.*

Ha végignézzük az elmúlt évezredek történetét, akkor látjuk Sém áldásának jeleit (hatalom, anyagi gazdagság, jólét, szolgák szolgálnak neki), amiről egyértelműen az jut az eszünkbe, hogy az *europoid* (fehér emberek) nemzetei „urak” voltak, akik felé a *negroid* (afrikai származású fekete emberek) „szolgáltak”. Ezt támasztja alá az *europoid* népek afrikai gyarmatosításai is az elmúlt évszázadok során. Látjuk ugyanakkor azt is, hogy a délkelet-ázsiai nemzetek (főleg Kína, ahol Tibet is van) létszámukat tekintve rendkívül *megszaporodtak* és a föld legnagyobb létszámú országává vált. Kultúrája és kézműipara több évezredes és gazdasági potenciája is jelentősen megnőtt az utóbbi évtizedekben. Nagy nemzetek adósságállományát ma ők vásárolják fel.

Látjuk azt is, hogy Kanaán népéből (Khám leszármazottai) Isten már több nemzetet (Jebuseus, Emmoreus, stb) is elpusztított, amikor a romlottságuk miatt odaadta a földjüket Izraelnek. Látjuk továbbá azt is, hogy az afrikai négekre ma is jellemző a feltűnően hiányos öltözék (sokan legfeljebb egy ágyékkötőt használnak férfiak és nők egyaránt még ma is), azaz a *meztelenség, ahogyan Khám is látta Noét részeg állapotában, minden szégyenkezés és restelkedés nélkül*, sőt még ki is beszélte azt a testvéreinek. Ez egyértelműen az átok jele és nem az áldásé! Gazdaságilag és technikailag is elmaradtak. Tapasztalatból tudjuk azt is, hogy nem a meleg az oka a négekre meztelenségének, mert ha egy európai ember Afrikába megy, azért még nem öltözik ágyékkötőbe, hanem hasonlóan öltözködik, mint nyáron Európában. Ha pedig egy néger Európában él évekig, akkor sem fehéredik ki a bőre, hanem megmarad

feketének. Tehát genetikai, örökletes tulajdonságokról van szó mind a három bőrszín esetében.

A délkelet-ázsiai népek annak ellenére, hogy nagyon elszaporodtak – igaz, hogy nem szolgák - , de mégsem tudtak évszázadokon át meghatározó tényezővé válni a földön. Tehát hiányzik az áldás az életükből! Az áldás hatalmi és anyagi jelei viszont évszázadokon át egyértelműen megállapíthatók Sém nemzetségén, azaz a fehér embereken általában.

Ezek alapján egyértelműen megállapíthatjuk tehát a következőket:

- az áldást hordozó *Sém* nemzetsége az *europoid* népek, azaz a fehér emberek,
- az átok alá került *Khám* nemzetsége a *negroid* népek, azaz az afrikai négek,
- a *Jáfet* nemzetsége pedig a *mongoloid*, azaz sárga bőrű délkelet-ázsiai népek.

Látjuk azonban azt is az igében, hogy a *Sém* nemzetségéből nem sok név emelkedik ki, ugyanakkor *Jáfet* nemzetségéből több ismerős névvel (Góg, Mágóg, Mések, Tubál) is találkozunk a Bibliában, különösen a korszak végén.

Ezékiel a következőket prófétálta *Jáfet* nemzetségeiről, azaz a délkelet-ázsiai népekről:

„Embernek fia! Vesd tekintetedet Góg ellen, a Mágóg földjén, Rós, Mések és Tubál fejedelme ellen, és prófétálj felőle. És mondd: Ezt mondja az Úr Isten: Ímé, én ellened megyek Góg, Rós, Mések és Tubál fejedelme. És elcsalogatlak, és horgokat vetek szádba, és kivezetlek téged és egész seregedet, lovakat és lovagokat, kik mindnyájan teljes fegyverzetbe öltözve, nagy sokaságot, nagy és kis pajzssal, fegyvert viselők mindnyájan;” (Ezékiel 38:2-4)

Igaz, hogy a Biblia ilyen néven nem említi ezt az eseményt, de erre valóban ráillik a hétköznapi beszédben használatos „sárga veszedelem” kifejezés, amikor a „sárga bőrű” *mongoloid* népek teljes létszámmal és fegyverzetben felvonulnak egy utolsó nagy ütközetre.

Hogy mikor és hol lesz ez a háború, ahová a *kiszáradt Eufrátesz folyón száraz lábbal átkelve fognak a „napkeleti királyok” felvonulni* (Jel. 16.12), azt a következő ige mondja meg számunkra:

„És (Sátán) kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén lévő népeket, a Gógot és a Mágógot, hogy egybegyűjtse őket háborúra, akiknek száma, mint a tenger fövénye. És feljönnek a föld szélességére, és körülveszik a szentek táborát és a szeretett várost; és Istentől a mennyből tűz száll alá, és megemészti azokat.” (Jel 20:8-9).

Egyértelmű tehát, hogy *Jáfet* leszármazottai, azaz a délkelet-ázsiai népek közvetlenül a korszak vége előtt, azaz Jézus visszajövedele előtt fontos szerepet fognak játszani az

utolsó nagy ütközetben. Ott lesznek teljes sereggel a szeretett város (Jeruzsálem) körül és körülveszik a szentek táborát. Az Úr azonban visszajön és „*a mennyből tűz száll alá, és megemészti őket*”.

Minden nemzetre, Sémre és Khámra is vonatkozik a következő ige:

„Még Júda is harcolni fog Jeruzsálem ellen, és összegyűjtetik a köröskörül lakó népek minden gazdagsága: arany, ezüst és igen sok ruha. És éppen olyan csapás lesz a lovakon, öszvéreken, tevéken, szamarakon és mindenféle barmokon, amelyek e táborban lesznek, amilyen ez a csapás. És leszén, hogy **akik megmaradnak mindama népek közül, amelyek Jeruzsálem ellen jönnek: esztendőről esztendőre mind felmennek, hogy hódoljanak a királynak, a Seregek Urának, és megünnepeljék a sátorok ünnepét. És leszén, hogy aki nem megy fel e föld nemzetségei közül Jeruzsálembe, hogy hódoljon a királynak, a Seregek Urának: nem lesz azokra eső.”**
(Zak 14:14-17)

A Noé fiaitól vérségileg származó nemzetségek eredete, szerepe és jövője így válaszható fel. Tudjuk azonban azt is, hogy Jézus Krisztus az átkot is a keresztre vitte: megtörte az átkot és áldásra fordította. Istennek van tehát egy *kihívott népe* is (Izrael ill. az Egyház), akik Jézus Krisztus kereszttáldozatát elfogadták, akik már Isteni természet részesei és így az áldás örökösei is, függetlenül attól, hogy valaki Sém, Jáfet vagy Khám leszármazottja, vagyis hogy milyen a bőre színe.

Érdekes az Úr előtt - az igét megvizsgálva - elgondolkozni ezeken, hogy valóban így vannak-e ezek. Az Úr adjon nekünk kijelentés és bölcsesség szellemét, hogy alkalmas időben bölcs szívhez jussunk.

Akinek van füle, hallja meg. Ámen